

Nr 877

Av herr Nordstrandh, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 73, angående utbildning av arbetsterapeuter och sjukgymnaster.

(Lika lydande med motion nr 716 i Första kammaren)

I den av ecklesiastikministern tillkallade sakkunnige professor T. Sjöstrands utredning rörande ökad utbildning av sjukgymnaster (Ecklesiastikdepartementet 1962: 6, stencil) uttalas att denna utbildning avsevärt måste utökas. Med anledning härav föreslår departementschefen i proposition nr 73 att intagningen av elever vid sjukgymnastinstitutet i Stockholm och Lund måtte dubbleras från och med budgetåret 1964/65, samt att från och med budgetåret 1965/66 sjukgymnastutbildning igångsättes i Göteborg. Frågan om fortsatt utvidgning av nämnda utbildning lämnas däremot tills vidare öppen.

Enligt min mening bör emellertid redan nu principbeslut fattas om inrättandet av ytterligare ett sjukgymnastinstitut från och med budgetåret 1966/67, förlagt till Umeå, när jag anser att behov föreligger om ytterligare utvidgning av sjukgymnastutbildningen. Det är angeläget att beslut härom redan nu fattas, så att projekteringen av det nya institutet snarast kan påbörjas. Relevant i detta sammanhang är att de ovannämnda dubblerade intagningarna enligt min uppfattning måste uppfattas som provisorier, vilka kan accepteras endast under en övergångstid.

Även med hänsyn till den stora brist på sjukgymnaster som råder i Norrland och de betydande svårigheter som är förknippade med att rekrytera specialutbildad arbetskraft till denna landsända, framstår det som mycket angeläget att en utbildning av sjukgymnaster därstädes kommer till stånd.

Att sjukgymnastutbildningen bör anknytas till medicinsk fakultet och bedrivs under överinseende av universitetskanslern samt ha staten som huvudman har framhållits såväl av 1960 års arbetsterapeututredning (SOU 1962: 50) som av den tidigare nämnda sakkunnige. Enligt min mening bör sjukgymnastutbildningens nuvarande målsättning i allt väsentligt bibehållas, vilket jag anser bäst kunna ske under statligt huvudmannaskap och med universitetskanslersämbetet som tillsynsmyndighet.

Vad beträffar frågan om samordnad undervisning av arbetsterapeut- och sjukgymnastelever må följande anföras. I praktiken har dagens sjukgymnastelever studentexamen med goda betyg, trots att formella krav ej uppställts härpå. Detta reella krav på väl vitsordad studentexamen har lagts till grund

för studieplanernas uppgörande vid sjukgymnastinstituten. Vad beträffar arbetsterapeututbildningen föreslår departementschefen i nämnda proposition att avgångsbetyg från teoretisk linje i grundskolan skall ge behörighet till inträde. Genom anordnande av kompletteringskurser i vissa skolämnen bör enligt statsrådets förslag möjlighet övergångsvis öppnas för blivande inträdessökande att förstärka sin kunskapsgrund. Såsom inträdeskrav skall genomgång av dylik kompletteringskurs emellertid icke uppställas.

Skulle de blivande arbetsterapeuteleverna ej ha förskaffat sig mera omfattande teoretiska förkunskaper, än vad ovan förutsatts, kommer med nödvändighet den samordnade undervisningen att få bedrivas på två olika nivåer, vilket i praktiken enligt min uppfattning kommer att omöjliggöra en effektiv undervisning. Sjukgymnastutbildningen skulle härigenom riskera att försämrats. Jag får därför föreslå att samordnad undervisning endast bedrivs i de fall då de teoretiska förkunskaperna är jämförbara.

Vad beträffar utbildningen av instruktionsgymnaster, bör förslag snarast framläggas angående en fullständig sådan utbildning. Intill dess bör emellertid eftersträvas, att den provisoriska utbildningen av instruktionsgymnaster som enligt departementschefens förslag skall anordnas måtte bli så tillfredsställande som möjligt, bl. a. genom att kursdeltagarna erhåller undervisning i pedagogik i den omfattning som svarar mot de kvalificerade handledaruppgifter som efter avslutad utbildning ålägges dem.

Med anledning av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta

1. att ett sjukgymnastinstitut i Umeå skall inrättas från och med budgetåret 1966/67,
2. att utbildningen av sjukgymnaster skall bedrivas i anslutning till medicinsk fakultet och med staten som huvudman samt universitetskanslersämbetet som tillsynsmyndighet,
3. att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om skyndsamt utredning angående utbildning av instruktionsgymnaster.

Stockholm den 7 april 1964

Ove Nordstrandh
